

Verandering der grenzen van de gemeenten Ambt-Vollenhoven, Genemuiden en Kampen.

(Koninklijke Boodschap; Ontwerp van Wet.)

Art. 67. Volgens art. 118 der wet van 6 Julij 1850 (*Staatsblad* n°. 39) doen de rekenplichtige provinciale ambtenaren van de door hen voor de provincie gedane ontvangsten en uitgaven rekening en verantwoording aan de Algemeene Rekenkamer, naar regelen door de wet vastgesteld. De bedoeling is kennelijk deze, dat de Algemeene Rekenkamer aan die rekeningen of, wat in 't wezen op hetzelfde nederkomt, aan de boekhouding die zij daaruit samenstelt toetsen zal de administrative rekeningen van Gedeputeerde Staten, wier cijfers zij ingevolge art. 119 der provinciale wet heeft deugdelijk te verklaren.

Als rekenplichtige provinciale ambtenaren zijn uit den aard der zaak te beschouwen alle ambtenaren, die gelden, de provincien aankomende, ontvangen en deze hebben over te storten of daaruit betalingen te doen. In den regel geschiedt zulks uitsluitend door ontvangers van 's Rijks middelen en betaalmeeesters. Wanneer deze, zoo als reeds plaats heeft, hunne ontvangsten, de betaalmeeesters daarenboven hunne betalingen voor de provincien, met afzonderlijke aanwijzing als zoodanig, opnemen in de periodieke verantwoordingen en rekeningen, die zij als landscomptabelen aan de Algemeene Rekenkamer te doen hebben, dan worden die ontvangsten en betalingen volledig, spoedig en met weinig omslag verantwoord, en wordt tevens aan het voorschrift van art. 118 der provinciale wet behoorlijk uitvoering gegeven.

Art. 68. Voor het tegenwoordige onderzoekt de Algemeene Rekenkamer niet de deugdelijkheid der uitgaven, maar uitsluitend de juistheid der betalingen ten laste van de provincien, dat is, zij beoordeelt slechts of de bevelschriften beantwoorden aan de vereischten, bij art. 123 der provinciale wet gesteld en behoorlijk voor voldaan geteekend zijn.

Dat eene uitbreiding van haar toezigt ten aanzien dezer uitgaven eene nuttige zijde hebben kan zal geen betoog behoeven. De aanwijzing van hetgeen tot staving vereischt wordt zal, even als ten aanzien der Staatsuitgaven, het best kunnen geschieden bij algemeen en maatregel van inwendig bestuur.

Art. 69. Volgens art. 9 van het Koninklijk besluit van 22 Augustus 1850 (*Staatsblad* n°. 52) blijven ook de begrotingen der enkel provinciale en huishoudelijke inkomsten en uitgaven gedurende twee jaren open. Ontvangsten en uitgaven in de maand December van het tweede jaar der dienst gedaan, die noodwendig eerst na afloop dier maand verantwoord kunnen worden, behoren dus mede nog in de rekening over het betrokken dienstjaar te worden opgenomen. Daarom kan de uiterlijke termijn voor de inzending aan de Algemeene Rekenkamer van de rekening bij art. 119 der provinciale wet voorgeschreven niet wel vroeger gesteld worden dan vier maanden na de afsluiting van elke dienst. Die rekeningen kunnen echter binnen eene maand na de ontvangst bij de Algemeene Rekenkamer worden afgedaan. De inachtneming van den bij het tweede lid van gezegd art. 119 gestelden termijn zal dus geen bezwaar behoeven op te leveren.

Door de toevoeging, zoo daartoe termen zijn, van lijsten der bij de Algemeene Rekenkamer ten opzichte der ontvangsten en uitgaven gevallen bedenkingen, zullen de Staten der provincien, alvorens daaromtrent te beslissen, eene zeer nuttige voorlichting aangaande het finantieel beheer van Gedeputeerde Staten kunnen erlangen.

Art. 70 bestendigt de reeds gebruikelijke wijze van verantwoording. Eene uitdrukkelijke bepaling daaromtrent wordt noodig geacht om de meening te keeren dat ten opzichte der provinciale opcenten de regel gelden kan, bij art. 2a van ontwerp I voor de Rijks- directe belastingen voorgeschreven. De toepassing toch van dien regel op de provinciale opcenten zou 's Rijks kas ten behoeve der provincien aanzienlijk in voorschot brengen.

§ 9. *Onderzoek van gemeente-rekeningen.*

Art. 71 vervangt art. 59 der wet van 1841. Het zal onnoodig zijn op te merken, dat eene bepaling, welke de gemeentebesturen in hun beheer en de Gedeputeerde Staten in hun toezigt daarop beperkt noch belemmert, niet geacht kan worden met de gemeentewet in strijd te zijn. Daarentegen komt het voor, dat de bevoegdheid, bij die bepaling aan de Algemeene Rekenkamer toegekend, leiden kan tot opmerkingen, waarvan partij ware te trekken, en tot bevordering van eenparigheid in het geldelijk beheer der gemeenten.

§ 10. *Jaarlijksch verslag.*

Artt. 72 en 73. Afgescheiden van de bedenkingen, welke de Algemeene Rekenkamer ten opzichte van bepaalde posten der

Staatsrekeningen tot voorlichting der wetgevende magt kan hebben op te nemen in de staten bij art. 40 bedoeld, kunnen hare werkzaamheden aanleiding geven tot verschillende belangrijke mededeelingen, die het best hare plaats kunnen vinden in een jaarlijksch verslag aan den Koning, dat vervolgens aan de Staten-Generaal wordt ingezonden. De aard dezer mededeelingen blijkt genoegzaam uit de punten in art. 72 genoemd. Dat verslag geeft ook gelegenheid om gewichtige bedenkingen ten opzichte der Staatsontvangsten en uitgaven, vroeger dan door middel der opgemelde staten zou kunnen geschieden, openbaar te maken.

In zoodanig geval zou de Algemeene Rekenkamer, des verkiezende, bij de bewuste staten eenvoudig naar het vroeger ingediend verslag kunnen verwijzen. Overigens zal het haar vrijstaan in het verslag alles op te nemen wat haar, buiten de met name aangewezen onderwerpen, met betrekking tot hare verrichtingen meldenswaardig toeschijnt.

Slotbepalingen.

De in-werking-treding dezer wet moet noodwendig met die der comptabiliteitswet gelijk gaan. Daartoe is echter veel voor te bereiden, waartoe de medewerking der Algemeene Rekenkamer wordt vereischt. Het is dus wenschelijk haar de verplichting op te leggen, die medewerking onmiddellijk na de afkondiging der wet te verleenen.

Daar de leden der Algemeene Rekenkamer, krachtens de Grondwet, voor hun leven zijn aangesteld, en de Grondwet van 1848 geen aanleiding geeft om het collegie te ontbinden, mag het voor 't minst twijfelachtig heeten, of eene bepaling waardoor op de benoeming voor het leven inbreuk zou worden gemaakt niet ongrondwettig ware. Deze moeilijkheid wordt door het laatste lid van art. 74 ontweken.

De Minister van Financien,

G. H. BETZ.

[CXXXVII. 1.]

KONINKLIJKE BOODSCHAP.

MIJNE HEEREN!

Wij bieden U hiernevens ter overweging aan een ontwerp van wet tot verandering der grenzen van de gemeenten Ambt-Vollenhoven, Genemuiden en Kampen.

De toelichtende memorie, die, van bijlagen voorzien, dat wetsontwerp vergezeld, bevat de gronden, waarop het rust.

En hiermede, Mijne Heeren! bevelen Wij U in Godes heilige bescherming.

Lucern, den 11sten September 1865.

WILLEM.

[CXXXVII. 2.]

ONTWERP VAN WET tot verandering der grenzen van de gemeenten Ambt-Vollenhoven, Genemuiden en Kampen.

WIJ WILLEM III, ENZ.

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat het noodig is, de gronden, bij Koninklijk besluit van 26 Junij 1844, n°. 2, afgestaan aan de maatschappij tot verbetering van het *Zwolsche Diep*, in verband met landaanwinning, bij de aangrenzende gemeenten in te deelen;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Art. 1.

De grens der gemeente *Ambt-Vollenhoven* wordt veranderd als volgt:

Van het punt, waar de grens volgens de bestaande grens-

*Verandering der grenzen van de gemeenten Ambt-Vollenhoven, Genemuiden en Kampen.
Verslag over de verrigtingen aangaande het Armbestuur over 1863.*

(Memorie van Toelichting; Missive; Regeringsverslag.)

bepaling uit het midden van den voormaligen mond van het Zwarte water noordwaarts loopende de buitenzijde van den noordelijken leidam van het Zwolsche Diep raakt, loopt de grens voortaan westwaarts langs de buitenzijde van dien dam tot het einde van dezen, van waar zij noordwaarts de lijn volgt, die van den oostelijken hoek bij de uitmonding van het Ganzediep, op het Kampereiland, getrokken wordt op het uiterste punt der zoogenaamde Voorst bij Vollenhoven, van daar verder noordwaarts den tegenwoordigen loop langs de Zuiderzee behoudende.

Art. 2.

De grens der gemeente *Genemuiden*, wordt veranderd als volgt:

Van het punt, waar de grens volgens de bestaande grensbepaling uit het midden van den voormaligen mond van het Zwarte water zuidwaarts de Zuiderzee volgt, loopt de grens voortaan noordwaarts tot de buitenzijde van den noordelijken leidam van het Zwolsche Diep; verder westwaarts langs de buitenzijde van dien dam tot het einde van dezen; van daar zuidwaarts over dat Diep in eene rechte lijn, gerigt op den noordwestelijken hoek van den zuidelijken leidam van het Zwolsche Diep; van dien hoek om de haven en Kraggenburg heen loopende, keert de grens op den hoek terug, van waar zij zuidoostwaarts eene lijn volgt, getrokken van dien hoek tot het punt, ontstaande uit de verlenging van de buitenzijde der zuidelijke dwarskrib van het uitwateringskanaal van Mastenbroek tot in het midden van de rivier de Goot, van welk punt het midden dier rivier zuidwaarts de grens uitmaakt en verder blijft, waar zij die thans reeds is.

Art. 3.

De grens der gemeente *Kampen* wordt veranderd als volgt:

Van het punt, waar de grens volgens de bestaande grensbepaling het midden van den voormaligen mond der rivier de Goot verlaat om westwaarts langs de Zuiderzee te loopen, volgt de grens voortaan het midden der verlenging van die rivier tot het punt, waar dat midden gesneden wordt door de verlenging van de buitenzijde der zuidelijke dwarskrib van het uitwateringskanaal van Mastenbroek; van daar volgt zij noordwestwaarts eene lijn, getrokken van dat punt tot den noordwestelijken hoek van den zuidelijken leidam van het Zwolsche Diep; van dien hoek volgt zij zuidwaarts de lijn, die van het uiterste punt der zoogenaamde Voorst bij Vollenhoven op den oostelijken uithoek bij de uitmonding van het Ganzediep, op het Kampereiland getrokken is en behoudt van dien uithoek westwaarts den tegenwoordigen loop.

Lasten en bevelen enz.

[CXXXVII. 4.]

MEMORIE VAN TOELICHTING.

Bij Koninklijk besluit van 26 Junij 1844, n°. 2, is aan eene maatschappij tot verbetering van het Zwolsche Diep, in verband met landaanwinning, afgestaan de bodem van den zeecever ten oosten van de lijn, getrokken van het uiterste punt der zoogenaamde Voorst bij Vollenhoven tot den oostelijken uithoek van het land bij de uitmonding van het Ganzediep op het Kampereiland.

Door het bestuur van het kadaster is verlangd, dat beslist worde tot welke gemeente of gemeenten de afgestane grond zal behoren, opdat die grond nu bijzonder eigendom geworden, op de plans van het kadaster afgebeeld en in de registers van het kadaster ten name van de eigenaren geboekt kunne worden. De indeeling van den grond bij eene of meer gemeenten wordt ook in andere opzigten door de openbare orde geëischt. Na overleg zoowel met Gedeputeerde Staten van Overijssel als met het bestuur van het kadaster is begrepen, dat de grond het best voor een deel bij Ambt-Vollenhoven, voor een deel bij Genemuiden en voor een ander deel bij Kampen zal worden ingedeeld, overeenkomstig de grensbeschrijving in het wets-ontwerp vervat en op de bijgevoegde kaart aangeteekend. Uit de verder overgelegde stukken zal blijken, dat zoowel de raden der betrokken gemeenten als commissien uit de ingezetenen, gelijk art. 131 der gemeentewet bedoelt, voor de indeeling gehoord zijn en dat zij geen bezwaar ontmoet heeft.

Uit een nader ingewonnen en mede hierbij gevoegd berigt van Gedeputeerde Staten blijkt, dat de gronden nog onbewoond zijn en dat geene verdere bepalingen, als bij andere grensverande-

ringen, omtrent de heffing van gemeente-opcenten enz. vereischt worden.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
THORBECKE.

[CXIV. 1.]

MISSIVE van den Minister van Binnenlandsche Zaken.

's GRAVENHAGE, den 7den Junij 1865.

Ik heb de eer UH.Ed. Gestr. bij deze, ingevolge het bepaalde in art 195 der Grondwet, aan te bieden het verslag aan de Staten-Generaal over de verrigtingen aangaande het Armbestuur over 1863.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
THORBECKE.

*Aan den Heer Voorzitter van
de Tweede Kamer der Staten-Generaal.*

[CXIV. 2.]

VERSLAG over de verrigtingen aangaande het armbestuur in het Koninkrijk der Nederlanden over 1863.

Werking van de onderscheidene artikelen der armenwet. Artt. 1—9. Blijkens het vorig regeringsverslag heeft het bestuur van het vereenigd wees- en aalmoezeniershuis te Gouda de juistheid van het besluit van den raad dier gemeente, dat die instelling onder lit. a van art. 2 der wet zou worden gerangschikt, niet erkend. De zaak is, ten gevolge der vrijwillige aftreding der leden van dat bestuur na 1863, behoorlijk geregeld, zoo als in het eerstvolgend verslag zal blijken.

De geschillen over de rangschikking van het meisjeshuis te Delft en van de vereenigde gods- en gasthuizen te Utrecht, mede in het vorig verslag vermeld, zijn nog niet geëindigd.

Aan het 3de art. der wet werd door de gemeentebesturen voldaan. Van de lijsten, welke in 1863 wijzigingen ondergingen, werden nieuwe afschriften bij het Departement van Binnenlandsche Zaken ontvangen. Het nut daarvan bleek meermalen, daar de behandeling van bijzondere zaken het raadplegen dier lijsten dikwijls noodzakelijk maakte. De veranderingen in 1863 voorgevallen worden, zooveel haar aard dit medebrengt, hieronder vermeld bij de toelichting der verschillen tusschen de getallen der onderscheidene soorten van instellingen, voor welke de opgaven, in art. 10 der wet bedoeld, over 1862 en 1863 werden verkregen.

In 1863 werden, krachtens en op de wijze bij de artt. 4 en 5 der wet voorgeschreven, nieuwe of gewijzigde reglementen vastgesteld, en, volgens art. 6, in afschrift aan Gedeputeerde Staten medegedeeld voor de burgerlijke armbesturen te Groesbeek, Schoonrewoerd, Waarde, Nieuwerkerk, St. Maartensdijk, Amersfoort, Finsterwolde, Nieuwolda en Broeksittard, en voor de burgerlijke godshuizen te Goes en te Veere.

De besturen van alle in 1863 opgerigte instellingen, behoorende tot die onder litt. b en c in art. 2 vermeld, voldeden aan het voorschrift van art. 7.

De laatst in het verslag over 1862 vermelde beraadslagingen nopens eene wijziging in de regeling van het beheer der godshuizen in eene gemeente in Noordbrabant liepen in 1863 nog niet ten einde. Het is echter vóór het uitbrengen van dit verslag gebleken, dat een door den betrokken gemeenteraad in 1864 vastgesteld nieuw reglement bij Gedeputeerde Staten is ontvangen.

Er ontstond in 1863 geene aanleiding tot toepassing van art. 8. Ten gevolge der opheffing van het burgerlijk armbestuur te Leiderdorp werd het gebruik zijner bezittingen en inkomsten, naar het voorschrift van art. 9, onder goedkeuring van Gedeputeerde Staten geregeld.

Een besluit van den gemeenteraad van Schiedam, waarbij werd verklaard dat het voormalig proveniershuis aldaar met al